

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 30P/370/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112230644
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marta Rybárová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2013:3112230644.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín, samosudkyňou JUDr. Martou Rybárovou, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa N. G., nar. XX.XX.XXXX, bydliskom u matky, v konaní zast. kolíznym opatrovníkom, Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín, deti rodičov: matky, E. G., U., bydliskom F., U.. E.. K. XXX/XX, štátnej občianky Slovenskej republiky a otca, L. Š., t.č. H. Ú.E. U. H. F. O. E. D. G. E., trvale bydliskom E. U. R. Č.. XX, štátneho občana Slovenskej republiky, o návrhu matky na úpravu práv a povinností k maloletému dieťaťu takto

r o z h o d o l :

Maloletý N. G., sa z v e r u j e do osobnej starostlivosti matky. Právo zastupovať a spravovať jeho majetok majú obaja rodičia.

Otec dieťaťa je p o v i n n ý platiť na výživu maloletému N. sumou vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené, nepľnoleté dieťa, alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona (v čase od 16.11.2012 do 30.06.2013 v sume 26,65 Eur mesačne, a od 01.07.2013 v sume 27,13 Eur mesačne) k rukám matky, vždy do 15. dňa každého mesiaca vopred, s účinnosťou od 16.11.2012.

Dlh na výživnom za obdobie od 16.11.2012 do rozhodnutia súdu pre maloletého N. vo výške 307,53 Eur súd p o v o ľ u j e otcovi splácať v mesačných splátkach po 10,- Eur k rukám matky, spolu s určeným výživným, od právoplatnosti tohto rozsudku, až do úplného vyrovnania dlhu, pod následkom straty výhody splátok.

Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Matka dieťaťa svojim návrhom podaným na tunajšom súde dňa 16.11.2012 a doplneného dňa 06.02.2013 žiadala, aby súd zveril maloletého N. do jej osobnej starostlivosti a otcovi určil povinnosť platiť maloletému N. výživné sumou 120,- Eur mesačne. Uviedla, že s otcom dieťaťa sa ústne dohodla, že na jeho výživu bude prispievať mesačne sumou 80,- Eur. Keďže dohodnuté výživné prestal platiť, podala na otca trestné oznámenie a otec bol trestným rozkazom tunajšieho súdu, č.k. 8T/80/2012, zo dňa 31.05.2012, odsúdený pre D. Q. D. H. na trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov, ktorý mu bol podmienenečne odložený na skúšobnú dobu 1 roka. Po tomto rozhodnutí súdu zmeškané výživné otec uhradil, ale v ďalšom období opäť výživné prestal platiť a trest mu bol premenený na nepodmienený trest odňatia slobody. Ku dňu 23.09.2013 otec dieťaťa dlhoval takto na výživnom asi 1.000,- Eur. Matka uviedla, že je slobodná a spolu s maloletým N. a svojou matkou žije v 2,5-izbovom byte, ktorý má v nájme. Náklady na bývanie majú mesačne 192,40 Eur, za plyn a RTVS platí 100,64 Eur mesačne a za elektrinu 33,- Eur mesačne. Náklady na bývanie hradí jej matka. Dlhy ani pôžičky nemá žiadne. Ďalšie

výdavky má osobné a s potrebami maloletého N., ktorý má X,X roka, je žiakom X. ročníka ZŠ a okrem bežných výdavkov má s ním výdavky na T. Š., kde študuje E. K. L.Í. s mesačným poplatkom 10,- Eur. Za súkromné hodiny angličtiny mu platí 20,- Eur mesačne. V súčasnosti je matka U., ale pracuje na dohodu o vykonaní práce v L. D. s príjmom asi 100,- Eur mesačne. Sumu 80,- Eur mesačne platil otec dieťaťa dobrovoľne až do roku 2010, kedy výživné prestal platiť a matka ho začala vymáhať súdnou cestou. Matka poukázala, že otec je vyučený Q. a pracoval ako H. K.. V závere konania matka s poukazom na to, že má vedomosť, že otec dieťaťa je v súčasnosti vo výkone trestu odňatia slobody, kde nemá dostatočný príjem, a žiadala určiť výživné v minimálnej výške stanovenej Zákonom o rodine sumou 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené, nepľnoleté dieťa, ktorá je v súčasnosti vo výške 27,13 Eur mesačne.

Otec dieťaťa sa ku zvereniu maloletého N. nevyjadril. Nesúhlasil s určením výživného v sume 80,- Eur mesačne s odôvodnením, že v súčasnosti nemá finančné prostriedky na úhradu takto stanovenej výšky výživného. Platiť by mohol iba zákonné minimálne výživné. Potvrdil, že odsúdený bol pre D. Q. D. H. a predpokladaný dátum ukončenia výkonu trestu odňatia slobody by mal byť v novembri 2014. Pred nástupom do výkonu trestu pracoval ako H. Q. D. Z. Č. R. Z. T., K.E.. Z. T.F.. Vlastní rodinný dom, na kúpu ktorého si vzal úver vo výške 15.000,- Eur. Vlastní 10-ročné auto zn. V. S.. Má ukončené 2 úplné stredoškolské

vzdelania s maturitou a to Z. E. G. K. L. - G. a E. Z. Š. U., kde získal profesiu Z. Q. K. L..

Kolízny opatrovník odporučil zveriť maloletého N. do osobnej starostlivosti matky a otcovi určiť výživné vo výške minimálneho výživného.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, oboznámil obsah spisu tunajšieho súdu 30P/370/2012, rodný list maloletého N., žalobu Okresnej prokuratúry Trenčín, trestný rozkaz Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 8T/80/2012, zo dňa 31.05.2012, výpis z Obchodného registra MS SR, správu zamestnávateľa otca o jeho príjme, správu o príjme matky od jej zamestnávateľa, správy a potvrdenia ÚPSVaR Trenčín a Partizánske, pracovisko Bánovce nad Bebravou, listinné dôkazy o nákladoch na bývanie matky, správu Ú. D. G. H. E. a zistil nasledovný skutkový stav:

Maloletý N. sa narodil zo vzťahu mimo manželstva svojich rodičov. Matka dieťaťa je slobodná a spolu s maloletým N. žije v 2,5-izbovom byte, spolu so svojou matkou, ktorý majú v nájme. Maloletý N. má X,X roka a je žiakom X. ročníka ZŠ. Okrem bežných výdavkov má s ním matka výdavky na jeho mimoškolskú činnosť v Q., kde študuje E. K. L. s mesačným poplatkom 10,- Eur. Za súkromné hodiny angličtiny mu platí 20,- Eur mesačne. Matka je nezamestnaná a pracuje iba na základe dohody o vykonaní práce s príjmom asi 108,- Eur mesačne. Otec dieťaťa je v súčasnosti vo výkone trestu odňatia slobody na základe rozsudku Okresného súdu Trenčín, č.k. 4T/46/2013, pre D. Q. D. H.. K dátumu pojednávania nebol vo výkone trestu odňatia slobody pracovne zaradený a nemá pracovnú odmenu.

Podľa § 36 ods. 1 Zákona o rodine, rodičia mal. dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti.

Podľa § 62 ods. 1, 2, 3, 4 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihladne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihladne súd aj vtedy, ak sa povinný

vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihladne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že návrh matky bol podaný dôvodne. V konaní bolo preukázané, že rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú a preto bolo potrebné upraviť ich rodičovské práva a povinnosti, najmä určiť, ktorému z rodičov bude dieťa zverené do osobnej starostlivosti. Pri rozhodovaní o tejto otázke musí súd prihliadať na záujem maloletého dieťaťa, musí dbať najmä na citové väzby a vývinové potreby dieťaťa a tiež na to, aby boli zabezpečené čo najpriaznivejšie podmienky pre jeho zdarný a zdravý vývoj. V danom prípade vzal súd do úvahy skutočnosť, že maloletý žije s matkou, ktorá mu zabezpečuje všetku potrebnú starostlivosť. Je na dané prostredie zvyknutý a v starostlivosti matky neboli zistené žiadne nedostatky. Ku zvereniu maloletého do osobnej starostlivosti matky sa otec nevyjadril, ale vzhľadom na skutočnosť že otec je v súčasnosti vo výkone trestu odňatia slobody a maloletému starostlivosť nemôže zabezpečovať súd zveril maloletého do osobnej starostlivosti matky. V otázke určenia výživného súd vychádzal zo skutočnosti že otec dieťaťa vo výkone trestu odňatia slobody nie je pracovne nezaradený a nemá príjem. S prihladnutím na uvedené osobné a majetkové pomery otca preto súd rozhodol o výživnom vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené, nepľnoleté dieťa, alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Osobitným zákonom podľa § 62 ods.3 Zákona o rodine je zákon o životnom minime č. 601/2003 Z.z. Podľa tohto zákona v znení neskorších predpisov, a to Opatrenia MPSVaR č. 181/2012 Z.z.. je táto čiastka od 01.07.2012 do 01.06.2013 vo výške 88,82 Eur a z toho 30% je suma 26,65 Eur. Podľa Opatrenia MPSVaR č. 186/2013 Z.z.. je táto čiastka od 01.07.2013 vo výške 90,42 Eur a z toho 30% je suma minimálneho výživného 27,13 Eur. Zároveň podľa § 160 ods. 1 O. s. p. súd povolil otcovi výživné za dobu od 16.11.2012 do rozhodnutia súdu pre mal. N. vo výške 307,53 (t.j. 14 dní mesiaca 11/2012, 0,89 Eur x 14=12,46 Eur, plus mesiace 12/2012 až 6/2013, 7 mesiacov x 26,65 Eur = 186,55 Eur, mesiace 7,8,9,10/2013 t.j. 4 x 27,13 Eur = 108,55 Eur) splácať v mesačných splátkach po 10 eur za podmienok, ktoré sú uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Podľa § 160 ods. 1 O.s.p., ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť lehotu dlhšiu alebo určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí.

Podľa § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p. žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie mohlo sa začať i bez návrhu;

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne (trojmo).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (označenie súdu, ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, podpis, dátum) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie je potrebné podať v počte 3 rovnopisov, ak potrebný počet rovnopisov účastník nepredloží, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3, § 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že

sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
rozhodoval vylúčený sudca,
súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,
konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (dôkazy sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu, dôkazmi má byť preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, odvolateľ nebol riadne

poučený podľa § 120 ods. 4, účastník konania bez svojej viny nemohol dôkazy označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa),

rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, § 205a ods. 1, § 221 ods. 1 O. s. p.).

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom dobrovoľne splnená, možno podať návrh na exekúciu podľa osobitného predpisu.